வழியும் வகையும்

மா. இராசமாணிக்கனர்

செல்வி பதிப்பகம்

வழியும் வகையும்

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார், M.A., L.T., M.O.L., P.H.D.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர், தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை.

செல்வி பதிப்பகம்

காரைக்குடி.

செல்வி – 14
முதற்பதிப்பு : மே 1957

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

திருவள்ளுவர் காலம் யாது	1—00
கம்பன் யார்	1—50
தமிழர் திருமணத்தில் தாலி	1—50
சைவ சமயம்	2—25
தமிழ்மொழிச் செல்வம்	1—50
தமிழ் இனம்	1—50
தமிழர் வாழ்வு	1—25
இல்வாழ்க்கை	அச்சில்

விலை ரூ 0 – 50

அச்சிட்டோர் : சௌத் இந்தியா பிரஸ், காரைக்குடி

முன்னுரை

'கட்டுரை எழுதுதல்' என்னும் தொடரில் பள்ளி மாணவர்க்கென்று நான்கு சொற்பொழிவுகள் செய்ய வேண்டும் என்று சென்னை வானொலி நிலையத்தார் விரும்பினர். அவர்கள் விருப்பத்திற்கிணங்கிப் பேசிய சொற்பொழிவுகள் நான்கும் மாணவர்க்குக் கட்டுரை எழுத வழிகாட்டுவன. எனவே அவற்றை 'வழியும் வகையும்' என்ற பெயரில் வெளியிட விரும்பினேன். சென்னை வானொலி நிலையத்தார் இசைவளித்தனர். அவர்கட்கு நன்றி.

மா. இராசமாணிக்கனார்

பொருளடக்கம்

1. எண்ணங்கள்

'கட்டுரை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் தக்க சொற்களில் அமைத்து, முறைபடக் கோத்த மாலைபோல முறைப்படுத்தி எழுதும் அமைப்பு' எனச் சுருங்கச் சொல்லலாம். கட்டுரை எழுதுவதற்கு வேண்டும் பொருள்கள் எவை? (1) நாம் எந்தப் பொருளைப் பற்றி எழுதவேண்டும் என்று நினைக்கிறோமோ, அதனைப் பற்றிய எண்ணங்களை ஆழமாகச் சிந்தித்துத் தயார் செய்ய வேண்டும். (2) இவ்வாறு எண்ணங்களைத் தொகுத்துக்கொண்ட பிறகு, அவற்றைத் தெரிவிக்க ஏற்புடைய சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். (3) பின்னர் கருத்துக்கள் தொடர்ந்துவரத்தக்க முறையில் ஏற்ற சொற்களைக் கொண்ட வாக்கியங்களைச் செம்மையாக எழுத வேண்டும்; ஒரு வாக்கியமும் அதனை அடுத்து வரும் வாக்கியமும் கருத்தினால் பிணைந்து செல்லத் தக்க முறையில் அமையவேண்டும். (4) ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தைக்கொண்ட வாக்கியங்களின் தொகுப்பே 'பத்தி' அல்லது 'பாரா' எனப்படும். ஒரு கட்டுரையில் எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கேற்ப, 3, 4, 5, 6 முதலாகப் பல பத்திகள் அமையும். ஒரு வாக்கியத்துக்கும் அதனை அடுத்துவரும் வாக்கியத்துக்கும் பொருள் தொடர்பு இருத்தல் போலவே—ஒரு பத்திக்கும் அதனை அடுத்துவரும் பத்திக்கும் கட்டுரைப் பொருளைப்பற்றிய தொடர்பு

இருக்க வேண்டுவது அவசியமாகும். (5) நமது உடலில் முடி—இடை—அடி என மூன்று பகுதிகள் இருப்பதுபோலக் கட்டுரையிலும் தொடக்கம், உடல், முடிவு என மூன்று பகுதிகள் சிறப்பாக இருப்பது நல்லது. இந்த ஐவகை அமைப்புக்களையும் நன்ருய்த் தெரிந்து கொண்டவர் எழுதும் கட்டுரை சிறந்து விளங்கும்.

இவற்றுள் முதலிற் கூறப்பட்ட கட்டுரைக்குரிய எண்ணங்கள் என்பதைப் பற்றி இனிக் கவனிப்போம். நாம் எழுதும் பொருளைப்பற்றிய—கட்டுரைக்கு உயிர் நாடியாக உள்ள—எண்ணங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். அப்பொருளைப்பற்றி நமக்குப் பல எண்ணங்கள் தோன்றலாம்; அவை தோன்றும்பொழுது முறையாகத் தோன்றும் எனக் கூறுவதற்கில்லை. ஆதலால் அவை தோன்றும் வகையில் முதலிற் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு எல்லா எண்ணங்களையும் தோன்றும் வகையில் முதலிற் குறித்துக் கொண்ட பிறகு, அவற்றை எழுத வேண்டும். முறைப்படி ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று எண்ணிட்டு ஒன்றன்கீழ் ஒன்ருக எழுதிக் கொள்ளவேண்டும். பின்னர் ஒவ்வொரு குறிப்பைப்பற்றியும் இன்னின்ன செய்திகளைத்தான் சொல்லவேண்டும் என்று வரையறை செய்து கொள்ள வேண்டும். அந்த வரையறைப்படி முறைப்பட எளிய வாக்கியங்களில் எழுதிச்செல்ல வேண்டும். ஒரு குறிப்புக்குரிய விளக்கம் ஒரே பத்தியில் அடங்குமாறு எழுத வேண்டும். அடுத்த குறிப்பைப்பற்றி முன் சொன்னவாறே ஒரு பத்தி எழுதவேண்டும். இவ்வாறு முறைப்பட எழுதி

முடிக்கப்படுவதே நல்ல கட்டுரை இலக்கணத்தைப் பெற்றதாகும்.

புகைவண்டியைப்பற்றிய ஒரு கட்டுரைவரையத் தேவைப்படும் எண்ணங்கள் யாவை?

1 புகைவண்டி என்பது யாது?
2 அதன் அமைப்பு.
3 அது செல்லும் பாதை.
4 அவ்வண்டியில் இருந்து வேலை பார்ப்பவர்.
5 புகை வண்டியின் பயன்.

என்னும் ஐவகைக் குறிப்புக்கள் நமக்குத் தோன்றுகின்றன. இவற்றைக் குறித்துக்கொண்ட பிறகு ஒவ்வொரு குறிப்புக்கும் தேவையான விவரங்களை எண்ணி எண்ணி அவற்றையும் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு எல்லா விவரங்களையும் குறித்துக்கொண்ட பிறகு, ஒவ்வொரு குறிப்புக்கும் உரிய விவரங்களை ஒவ்வொரு பத்தியாக எழுதிச் செல்ல வேண்டும்.

சாரணர் இயக்கம்பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதத் தேவைப்படும் எண்ணங்கள் யாவை?

1 சாரணர் இயக்கம் என்பது யாது?
2 மூன்று வாக்குறுதிகள்—கடவுள், அரசர், நாடு, சாரணர் சட்டதிட்டங்கள், பிறர்க்குத்தொண்டு.
3 சாரணர் ஒழுங்குமுறை—உடை ஒழுங்கு, நடை ஒழுங்கு முதலியன.
4 இயக்கத்தால் உண்டாகும் நலன்கள்.

என்னும் நால்வகைக் குறிப்புக்கள் நமக்குத் தோன்றுகின்றன. இவ்வாறே எந்தப் பொருளைப்

ற்றி வரைய நேர்ந்தாலும் முதலில் இவ்வாறுர் பகுறிப்புக்களைத் தயார் செய்யவேண்டும்; பின்ன ஒவ்வொரு குறிப்புக்கும் வேண்டும் விவரங்களைக் குறிக்க வேண்டும். பிறகே இவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு கட்டுரை எழுதவேண்டும்.

இதனை மேலும் நன்கு விளக்க இங்கு ஒரு மாதிரிக் கட்டுரை தரப்படுகின்றது. அதனை நன்கு கவனிக்கவும். குதிரையை நாம் எல்லோரும் நன்ருய் அறிவோம். ஆதலால் அதைப்பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுத முயற்சி செய்வோம். முன் சொன்னபடி நமக்குக் குதிரையைப்பற்றி உண்டாகும் எண்ணங்களை முதலிற் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும். குதிரையைப்பற்றி நன்ருய்ச் சிந்தித் தோமாயின் கீழ்வரும் எண்ணங்கள் நமக்குத் தோன்றலாம்.

குதிரை

குறிப்புக்கள்

1 உருவ அமைப்பு: உருவம், தோல்–தலை- கழுத்து–இடைப்பகுதி-கால்கள்-வால்.

2 அதன் உணவு: புல்-கொள்.

3 அதன்வகை: போர்க்குதிரைகள்-வண்டி இழுக் கும் குதிரைகள்-உழவுக் குதிரைகள்-சவாரிக் குதிரைகள் - வேட்டைக் குதிரைகள் - பந்தயக் குதிரைகள்.

4 குதிரையின் இயல்பு: அமைதி-பொறுமை-கீழ்ப் படிதல்-நுண்ணறிவு.

5 அதன் பயன்: வண்டி இழுத்தல்-ஏர் உழுதல்- வேட்டையாடல் - பந்தயம் ஓடுதல் - போரிற்

பயன்படுதல்-அதன் தோலும் குளம்பும் பயன் படுதல்.

கட்டுரை

1 குதிரை உருவத்திற் பெரியது; வலிமை யுள்ளது. அதன் தோல் உறுதிவாய்ந்தது. அத்தோலின் மேற்புறம் மென்மையாகவும், அழகாகவும் காணப்படும். குதிரையின் தலை நீண்டது. அதன் கண்கள் பெரியவை. அவை எதிரேயும் நாலாப்பக்கங்களிலும் பார்க்கத்தக்க வாறு தகுந்தஇடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் காதுகள் குட்டையானவை; ஆனால் நன்றாய்க் கேட்கக்கூடியவை. அதன் பற்கள் உறுதியானவை. குதிரையின் கழுத்துப் பருத்து நீண்டது; பலம் உள்ளது. அதன் மீது மயிர் அடர்ந்து வளர்ந்து அழகு செய் கிறது. அது 'பிடரிமயிர்' எனப் பெயர் பெறும். குதிரையின் இடைப்பகுதி பருத்தது; நல்ல அமைப்புடையது. பருத்துள்ள அந்த இடைப்பகுதியைத் தாங்கத்தக்க கால்கள் நீண் டிருக்கின்றன. அவை இடைப்பகுதியை நோக்க மெல்லியவாக இருப்பினும் உறுதி யானவை; விரைந்து ஓட உதவி செய்பவை. குதிரையின் வால் குட்டையானது. அது நீண்ட மயிர்களை உடையது. அம்மயிர்கள் வாலை நெருக்கமாகப் போர்த்துள்ளன.

2 குதிரை புல்மேயும்; புல்லைக் கடித்துத்தின்னும்; ஆனால் அசைபோடாது. குதிரை வேகவைத்த கொள்ளையும் விருப்பத்துடன் தின்னும்,

3 குதிரைகள் பல துறைகளிற் பயன்படும். அவ் வப்பயனுக்குத் தக்கபடி குதிரைகளின் பெயர் களும் வேறுபடும். ஆகவே அவை 1. போர்க் குதிரைகள் 2. வண்டி இழுக்கும் குதிரைகள் 3. ஏர் உழும் குதிரைகள் 4. சவாரிக் குதிரை கள் 5. வேட்டைக் குதிரைகள் 6. பந்தயக் குதிரைகள் எனப் பலவகைப்படும்.

4 குதிரை பெருந்தன்மை வாய்ந்த விலங்கு. அது அமைதியும், பொறுமையும், கீழ்ப்படிதலும், நுண்ணறிவும் உள்ளது.

5 குதிரை போரில் சிறந்த பங்கு பெற்றுள்ளது. நால்வகைப் படைகளிற் 'குதிரைப்படை' என் பது ஒன்றல்லவா? இங்ஙனம் படைக்குப்பயன் பட்டதால் அது பழைய நூல்களில் எல்லாம் போற்றப்பட்டுள்ளது. செஞ்சியை ஆண்ட தேசிங்கு ராஜனது நீலவேணிக் குதிரை அரசன் குறிப்பறிந்து செயலாற்ற வல்லது என்பதும் அதனை அரசன் தன் உயிர்போலக் கருதிவந்தான் என்பதும் தேசிங்கு ராஜன் பாடல்களைக்கொண்டு நன்கறியலாம். குதிரை வண்டியிழுக்க உதவுகின்றது; மேனாடுகளில் உழவுக்குப் பயன்படுகிறது; பிரபுக்கள், சிற்ற ரசர், பேரரசர்கள் வேட்டையாடக் குதிரை மீதே செல்வது வழக்கம். அவர்கள் பவனி வரவும், சவாரி செய்யவும், காலை மாலைகளில் உலாவச் செல்லவும் குதிரை பயன்பட்டது; இன்றும் பல இடங்களில் பயன் படுத்தப்படு கிறது. குதிரைப்பந்தய ஓட்டம் என்பது உலகப் புகழ்பெற்றது. விரைந்து ஓடக்கூடிய அழகிய குதிரைகள் எல்லா நாடுகளிலும்

செல்வமாகக் கருதி வளர்க்கப்படுகின்றன. அவை டெல்லி முதலிய இடங்களில் நடை பெறும் ஓட்டப் பந்தயங்களில் பங்கு கொள் கின்றன. நமது சென்னையை அடுத்த கிண்டி யில் குதிரைப்பந்தய ஆட்டம் நடைபெறுகிறது அல்லவா? நம் சுதேசமன்னர் பலர் இப் பந்தயக் குதிரைகளைத் தம் பிள்ளைகளைப் போலப் பெரும்பொருள் செலவழித்துச் செல்வ மாக வளர்த்து வருகின்றனர். இறந்த குதிரைத் தோல் பாடம் செய்யப்பட்டுப் பல பொருள்கள் செய்யப்பயன்படுகிறது. அதன் குளம்புகள் வச்சிரம் செய்யப் பயன்படு கின்றன.

இவ்வாறு முதலில் குறிப்புக்களைத் தயார் செய்து கொண்டு, அக்குறிப்புக்களைப் பத்திகளாக அமைத்துப் பின்னரே முறைப்படிக் கட்டுரை வரையவேண்டும்.

2 சொற்கள்

ஒரு கட்டுரைக்கு முதலில் தேவைப்படுவன எண்ணங்கள்; அடுத்துத் தேவைப்படுவன அவ் வெண்ணங்களை வெளிப்படுத்தவல்ல சொற்கள் ஆகும். கருதிய ஒன்றை வெளிப்படுத்த ஏற்ற சொற்கள் இல்லையாயின், நமது எண்ணம் இன்னது என்பதை நல்ல முறையில் வெளிப்படுத்தல் இயலாது. 'குதிரை கத்துகிறது' என்று ஒரு மாணவன் கூறினால் அல்லது எழுதினால் கேட்பவர் அவனைப் பரிகசிப்பார்கள். 'குதிரை கனைக்கிறது' என்றுதான் கூறவேண்டும் அல்லது எழுதவேண்டும். இந்த உதாரணத்திலிருந்து 'கத்துகிறது' என்பது ஏற்புடைய சொல் அன்று என்பதும் 'கனைக்கிறது' என்பதே ஏற்றசொல் என்பதும் தெரிகிறதன்றோ? இவ்வாறே 'கழுதை கனைக்கிறது' என்று கூறலாகாது; 'கழுதை கத்துகிறது' என்றுதான் கூறவேண்டும். இப்படியே,

சிங்கம் முழங்குகின்றது
யானை பிளிறுகின்றது
நாய் குரைக்கின்றது
மயில் அகவுகிறது
கோழி கூவுகிறது
காகம் கரைகிறது
பன்றி உருமுகிறது
ஆந்தை அலறுகிறது
எருது முக்காரம் போடுகிறது

என்று அதனதனுக்குள்ள தொன்று தொட்டு வரும் வழக்குச் சொற்களையே பயன்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறே கன்று, பிள்ளை, குட்டி முதலிய இளமைப் பெயர்களை மரபு அறிந்து தக்க இடத்தில் கையாள வேண்டும். 'யானைப்பிள்ளை' என்று கூறுதல் தவறு. 'யானைக்கன்று' 'யானைக்குட்டி' என்று வழங்குதல் வேண்டும். அங்ஙனமே 'கழுதைக்கன்று' என்று கூறுதல் தவறு.'கழுதைக்குட்டி' என்றே வழங்குதல் வேண்டும்.

"எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வாறு உயர்ந்தோர்
செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மரபே"

என்று இலக்கண ஆசிரியர்கள் கூறியுள்ளனர். ஆதலின் மரபுபற்றி அதாவது பழங்காலத்திலிருந்து வழங்கிவரும் முறைமைப்படி சொற்களை வழங்க வேண்டும் என்பதே பெரியோர் கருத்து. இந்தக் கட்டுப்பாடு இல்லையாயின் மொழி கெட்டுவிடும் ஆகவே,

யானைக் கன்று, யானைக்குட்டி
வாழைக்கன்று
மாங்கன்று
கழுதைக்குட்டி, குதிரைக்குட்டி
தவளைக்குஞ்சு, மீன்குஞ்சு
கிளிப்பிள்ளை, தென்னம்பிள்ளை

என்று மரபுபற்றி ஏற்ற சொற்களையே நாம் பயன் படுத்தவேண்டும்.

சொற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்ந்து நின்று முடிந்த ஒரு கருத்தினைத் தெரிவிப்பது **வாக்கியம்** என்று சொல்லப்படும். ஆதலின் படிப் பவர்க்கு ஒரு கருத்தினை எளிதில் அறிவிக்கத் தக்க

சொற்களே வாக்கியத்தில் அமையவேண்டும். அதாவது கருத்தினை விளக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த சொற்களாகவே அவை இருத்தல் வேண்டும். படிப்பவர் அகக்கண்ணுக்கு முன் கூறக்கருதிய கருத்துச் சித்திரமாகக் காட்டவல்ல சொற்களே 'ஆற்றல் வாய்ந்த சொற்கள்' என்பன.

கீழ்வரும் சொற்களைக் கவனியுங்கள்.

முருகன் தன் ஆட்டைத் தேடிக்கொண்டு காட்டிற்குள் சென்றான். அவன் பார்வை நாலாப்பக்கங்களிலும் சென்றது. இங்ஙனம் பார்த்துச் சென்றவன் திடீரென்று நின்றான். அவன் பார்வை ஒரு பொருளின் மேற் சென்றது. அவன் உடல் நடுங்கியது. "ஆ! புலி படுத்திருக்கிறது. அது என்னைப் பார்க்குமுன் நான் ஓடிவிடுதலே நன்று" என்று அவன் எண்ணினான். அதனால் அவன் புலியைப் பார்த்துக்கொண்டே சிறிது தூரம் மெல்ல நடந்து பின்னர் வந்த வழியே ஓடலானான். காட்டிற்கு வெளியே வந்த அவன் ஓரிடத்தில் அமர்ந்தான். "கடவுளே, நான் இன்று யமன் வாயிலிருந்து தப்பினேன்" என்று தனக்குள் கூறிக்கொண்டான்.

இந்தப் பகுதியில் பல வாக்கியங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் பல் சொற்கள் இருக்கின்றன. இச்சொற்கள் அனைத்தும் ஒன்றோடொன்று பிணைந்து கருத்தினை அழகுடனும் உணர்ச்சியுடனும் வெளிப்படுத்துகின்றன; முருகன் - காடு - புலி - முருகனது நடுக்கம் - சமயோசித அறிவு - அவன் தப்பிப்பிழைத்தல் - என்பவற்றைப் படிப்பவர் அகக்கண் முன்பு நிறுத்துகின்றன. இச்சொற்களில் ஒன்றை எடுத்துவிடினும் கருத்துக்

கெட்டுவிடும். மேலும் இச்சொற்கள் எல்லாம், எல்லோர்க்கும் பொருள் விளங்கும் எளியசொற்கள். இவ்வாறு எளிய சொற்களையும் இடத்திற்கேற்ற சொற்களையுமே மாணவர் பயன்படுத்த அறிய வேண்டும்.

இதுவரை கூறியவற்றால் கட்டுரைக்கு உயிர் நாடி எண்ணங்கள் என்பதும், அவ்வெண்ணங்கட்கு உயிர்நாடி சொற்களே என்பதும், அறிந்தோம். இங்ஙனம் கட்டுரையில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ள சொற்கள் எந்த இலக்கணங்களைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்பதை அடுத்துக் காண்போம். சொற்கள் கருத்தை அப்படியே வெளிப்படுத்துவன வாக இருத்தல் வேண்டும்; இத்துறையில் வழக்கத்தில் இல்லாதனவும் புதியனவும் அகற்றப்பட வேண்டும். கொச்சையானவையும், இடத்திற்கு இடம் வேறுபடுவனவும், செய்யுள் தன்மை பெற்றனவும், செய்தித்தாள்களில் புதியனவாக ஆளப்படுவனவும், பிழைபட்டனவும், இலக்கண அமைதி அற்றனவுமான சொற்களை அறவே அகற்றுதல் வேண்டும்.

சொற்கள் வழக்கில் உள்ளனவும், கற்றறிந்தோர் வழங்குவனவும், இலக்கியத்தில் பயின்றனவுமாக இருத்தல் வேண்டும். அச்சொற்களே “ தூய சொற்கள் ” எனப்படும்.

சொற்கள் தெளிவான பொருளை உணர்த்த வேண்டும். உணர்ச்சி உண்டாக்கத்தக்க ஆற்றல் பெற்றனவாக இருத்தல் வேண்டும். பொதுவாகவோ, தெளிவின்றியோ, வெறும்அடுக்காகவோ சொற்கள் இருத்தலாகாது.

"விஞ்ஞானிகள் எப்பொழுதும் தாங்கள் கண்ட உண்மைகளை ஒளித்துவையாமல் வெளியிட்டு விடவே செய்வார்கள்" என்னும் வாக்கியத்தில், 'வெளியிட்டுவிடவே செய்வார்கள்' என்பது பொருளைக் கொடுக்கும் சொல் அடுக்கு ஆகும். 'வெளியிடுவர்' என்னும் எளிய சொல் ஒன்றே கருதிய பொருளை நேராகத் தருவது. அதனைப் பெய்து, "விஞ்ஞானிகள் எப்பொழுதும் தாங்கள் கண்ட உண்மைகளை ஒளித்துவையாமல் வெளியிடுவர்" என்று அமைப்பதே முறையாகும்.

மேற்சொன்ன இலக்கணங்கள் அமைந்த சொற்களை மாணவர் எவ்வாறு தொகுத்தல் வேண்டும்?

கட்டுரை எழுதத் தொடங்கும் தொடக்கநிலை மாணவன் தன்னைச் சொற்களைக் கற்கும் மாணவனுகக் கருதவேண்டும்; கருதிப்படிக்கும் நூலிலுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லையும் கூர்ந்து கவனித்துப்படிக்க வேண்டும்; ஒவ்வொரு சொல்லையும் பிழையற உச்சரிக்கப் பழகவேண்டும். பின்னர் அதனை எழுதவேண்டும். சொல்லின் பகுதியைக் கவனிக்க வேண்டும்; அப்பகுதியிலிருந்து பிறக்கும் சொற்களைக்கண்டு தொகுத்துக்கொள்ள வேண்டும் 'போ' என்னும் பகுதியிலிருந்து போனுன், போகிருன், போவான், போகும், போகான், போதல், போக்கு, போனவன் என்றெல்லாம் பெருகும் சொற்களைத் தொகுக்க வேண்டும். அவற்றில் ஒவ்வொரு சொல்லின் பொருளும் அது பயன்படும் இடமும் கவனித்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு சொல்லும் தனிப்பட்ட நிலையில் ஒரு பொருளைத்

தரும். அதுவே வாக்கியத்தின் சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றவாறு வேறு பொருளையும் தரலாம். இவ்வாறு சொல் வடிவத்தையும் பொருளையும் ஊன்றிப் பார்த்துக் கற்றுக்கொண்டே அஃது அமைந்துள்ள வாக்கியத்தைக் கவனித்தல் வேண்டும்.

இலக்கியச் சொற்களைத் தொகுப்பதற்குச் சிறந்த புலவர்கள் எழுதியுள்ள நூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் படிக்க வேண்டும். அமைதியாக ஆழ்ந்து கவனித்துப் படிக்க வேண்டும். தக்க சொற்கள், தொடர்கள், மரபுத் தொடர்கள், சிறந்த வாக்கியங்கள் இவற்றைக் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும். இங்ஙனம் சொற் செல்வம் சேர்க்காவிடில், மாணவர் நினைத்த பொருளை உடனே எழுத முடியாது. எண்ணங்களும் அவற்றுக்கு ஏற்ற சொற்களும் பருந்தும் நிழலும் போலப் பிணைந்து வர வேண்டும்.

ஏற்ற சொற்களைக் கற்கவும் தொகுக்கவும் செய்யுட்பயிற்சி இருப்பது மிகவும் நல்லதாகும். செய்யுள் என்பது என்ன? 'பலவகைப்பட்ட பகுதிகளால் உயிர்க்கு இடமாக இயற்றப்பட்ட உடம்பு போல—பலவகைச் சொற்களாலும் பொருளுக்கு இடமாகத் தங்கள் அறிவினுல் கற்று வல்லோர் அலங்காரம் தோன்றச் செய்வது செய்யுள்' எனப் படும். ஆதலின் செய்யுளில் புலவர் நன்ருய் யோசித்துத் தேர்ந்தெடுத்த சொற்களே இடம் பெற்றிருக்கும்; அழகிய தொடர்கள் காணப்படும்; இனிய தகுதியான கருத்துக்கள் காணப்படும். செய்யுளுக்கென்றே அமைந்த தனி முறையில் சொற்கள் பொருந்தியுள்ள தன்மை, அவை தரும் திட்டமான பொருள், சொற்கள் சேர்ந்துள்ள முறை இவற்றை மாணவர் படித்தறிதல் நல்லது.

'படித்தவர் படித்தவரை விரும்புவர்' என்று எழுது வதற்கும் 'கற்ருரைக் கற்ருரே காமுறுவர்' என்ப தற்கும் உள்ள நடைவேறுபாட்டையும், அதனைச் சொல்வதில் உள்ள அழகு வேறுபாட்டையும் நன்கு உணர்க. இவ்வாறு பொருத்தமான சொற்கள், தொடர்கள், பழமொழிகள் முதலியன செய்யுட் களில் மலிந்து கிடக்கின்றன. அவற்றை எடுத் தாள்வதால் கட்டுரை அழகு பெற்று மிளிரும். கற்றவர் மதிப்பினையும் பெறும்.

பேசுந் தமிழுக்கும் எழுதுந் தமிழுக்கும் மிகுந்த வேறுபாடு உண்டு என்பதை நன்கு உணரவேண் டும். தமிழ் மக்களுட் பெரும்பாலர் எழுத்தறிவற்ற வர். ஆதலின் அவர்களால் சொற்கள் உருக் குலைந்த நிலையிற்ருன் உச்சரிக்கப்படுகின்றன. அவர்களே சமூகத்தின் பெருந் தொகையினராக இருத்தலின், படித்த சிறுபான்மையினரும் சொற் களைப்பற்றிய கவலையின்றிப் பாமரரைப் போலவே உச்சரித்து வருகின்றனர். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உருக்குலைந்த சொற்களே உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

உ-ம். 'நேற்று' என்னும் பிழையற்ற சொல் 'நேத்து' 'நேத்திக்கி' என்றெல்லாம் உச்சரிக் கப்படுகிறது. இங்ஙனம் பேச்சு வழக்கிலிருக்கும் சொற்களை மாணவர் எழுதவேண்டும். அவை 'வாரியா' 'போரியா' என்பன போன்ற கொச் சைச் சொற்களாகவே இருக்கும். முன் சொன்ன தமிழ்ப்புலவர் நூல்களில் இவற்றிற்குரிய இலக்கண அமைப்புடைய சொற்கள் எவை, என்பதை மாண வர் அறிந்து, அவற்றைக் கொச்சைச் சொற்கட்கு நேர் நேராக எழுதவேண்டும். அவை 'வருகிருயா' 'போகிருயா' என்பன போன்ற சொற்களாக நூலிற்

காணப்படும். இந்த இருவகைச் சொற்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை உணர்ந்து மாணவர் திருந்துதல் வேண்டும்.

மாணவர் பிழையற்ற சொற்களையே பேசுதல் என்பதை விரதமாகக் கொண்டு பேசி வருவராயின், அவர்கள் எழுத்தில் பிழையான சொற்கள் தலை காட்டா. அவர்களால் பாமர மக்களும் அறிவு பெற்றுத் திருந்துவர். ஆதலின் மாணவர் பிழையற்ற சொற்களைப் பேசப் பிழையற்ற தமிழ் நூல்களை நிரம்பப் படித்தல்; திருத்தமுறப் பேசுவது போலவே, எழுதவும் பழக வேண்டும். இப்பயிற்சி வலுப்பெறுமாயின், ஒவ்வொரு மாணவனும் பிழையற்ற சொற்களின் களஞ்சியமாகக் காட்சி அளிப்பான்.

3. அமைப்பு.

கட்டுரை எழுதுவதற்கு முதலில் வேண்டப் படுவன எண்ணங்கள். அவற்றை அடுத்து வேண்டப்படுவன அவ்வெண்ணங்களைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கவல்ல ஆற்றல் வாய்ந்த சொற்கள். இந்த இரண்டும் இருந்தாற் போதுமா? ஆற்றல் வாய்ந்த சொற்களைக் கோவைப்பட அடுக்கிக் குறித்த கருத்தினை வெளியிடும் வாக்கியங்கள் செவ்வையாக அமையவேண்டும்; அவ்வாக்கியங்கள் குறித்த ஒரு பொருளை முறைப்பட விளக்கி ஒரு பத்தியாக (பாராவாக) அமைத்தல் வேண்டும். இத்தகைய பல பத்திகள் கொண்டது ஒரு கட்டுரை. இவை அனைத்துமே கட்டுரை அமைப்பிற்கு அவசியமானவை.

வாக்கியங்கள்

முதலில் வாக்கியங்களைப்பற்றிக் கவனிப்போம். ஒரு வாக்கியம் என்பது என்ன?

குறித்த ஒரு கருத்தினைத் தெளிவாக விளக்கத் தக்க சொற்களின் இணைப்பே வாக்கியம் எனப்படும். அதனில் ஓர் எழுவாய், ஒரு பயனிலை இருக்கும். அது ஒரு செய்தியை அல்லது வினவை அல்லது கட்டளையைக் கொண்டதாக இருக்கும்.

உதாரணம்.

1. இராமன் பள்ளிக்குச் சென்றான்.- இது செய்தி வாக்கியம்.
2. நேற்று வந்தவர் யார்?- இது வினா வாக்கியம்.
3. முருகா, பாடம் படி—இது கட்டளை வாக்கியம்.

வாக்கியத்தில் எழுவாய் பயனிலைகளை எம் முறையில் அமைக்கவேண்டும் என்பது கவனிக்கத் தக்கது. பெரும்பாலும் வாக்கியத்தின் முதலில் எழுவாய் அமைவதே இலக்கண அமைதிக்குப் பொருத்தமானது. இவ்வாறே வாக்கியத்தின் இறுதியில் பயனிலை அதாவது வினைமுற்று அமைந்து வரவேண்டும்.

உதாரணம்:

1. நான் கடைக்குப் போனேன்—இது தனி வாக்கியம். இதனில் 'நான்' என்னும் எழுவாய் முதலிலும் 'போனேன்' என்னும் பயனிலை கடைசியிலும் இருப்பதைக் கவனியுங்கள். இதைவிடப் பெரிய வாக்கியமாயினும் இம்முறையில் அமைந்து வருதலே தமிழ் இலக்கண மரபுக்கு ஒத்ததாகும்.

உதாரணம்: அவன் நேற்றுப் பந்துவிளையாடும் பொழுது கால் இடறி விழுந்தான்-இந்த வாக்கியம் இரண்டு சிறு வாக்கியங்களைக் கொண்டது. ஆயினும் ஒரே எழுவாயும் பயனிலையும் வரும்படி அமைந்திருப்பதைக் காண்க.

இவ்வாறு எழுவாய் முதலிலும் பயனிலை இறுதியிலும் அமைவதில் உள்ள சிறப்பென்ன? பயனிலை அல்லது கருத்தை முடிக்கும் சொல் கடைசியில் இருப்பதால் படிப்பவர் பயனிலைக்கு வரும்வரையில், கருத்தினை அறியக்கூடவில்லை. அதனால் படிப்பவர் ஆவல் நிலைக்கிறது; வளர்ந்துகொண்டே போகிறது; வாக்கியம் முடியும்வரை அந்த ஆவல் நீடித்திருக்கிறது; பயனிலையுடன் படிப்பவர் மனம் அமைதி அடைகிறது. இந்த வாக்கியத்தைக் கவனியுங்கள்:—

முருகன் நடு இரவில் தன் ஊரை நோக்கி ஒற்றையடிப் பாதையில் சென்றுகொண்டிருந்த பொழுது, திருடர் இருவர் அவனைச் சந்தித்து, அவனிடம் இருந்த பணத்தைக் கவர்ந்து சென்றனர்.

இந்தப்பெரிய வாக்கியத்தில், 'கவர்ந்து சென்றனர்' என்னும் கடைசி வார்த்தை வரும்வரை, படிப்பவர் கவனம் இழுக்கப்படுதலைக் காண்க.

சில இடங்களில் மிகுந்த கவலை, ஆவல், அவசரம், அச்சம் இவற்றைக் கருதிப் பயனிலை முன் வைக்கப்படுதலும் உண்டு. சீதையைத் தேடச் சென்ற அனுமன் இலங்கையிலிருந்துதிரும்பினான். அவன் வருவதைக் கண்ட இராமன் 'இவன் சீதையை இலங்கையிற் கண்டானோ இல்லையோ, வந்து என்ன சொல்வானோ!' என்று கவலை கொண்டான். அக்கவலை அவன் முகத்தில் நன்றாக வெளிப்பட்டது. அதனை உணர்ந்த அனுமான், "கண்டேன் சீதையை" என்று கூவிக்கொண்டே இராமனை நெருங்கினான். இத்தகைய இடங்களில் பயனிலை முன்வருவதே சிறப்புடையது.

ஒரு நல்ல வாக்கியத்திற்குத் தேவையானவை எவை ?

1. ஒரு கருத்தைத் தெளிவாகவும் பொருத்தமாகவும் படிப்பவரை உணர வைப்பதே வாக்கியத்தின் நோக்கமாகும். இந் நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமாயின், வாக்கியத்திற் குறித்த கருத்துக்குப் பொருத்தமான சொற்கள் இருத்தல் வேண்டும்; கருத்தினை மறைக்கும் சொற்கள், வேண்டாத சொற்கள், சுற்றி வளைத்துக் கூறத்தக்க சொற்கள் என்பன இடம் பெறலாகாது.

உ-ம். இராமன் வந்தான்-என்பதற்குப் பதிலாக இராமனானவன் வந்தான்-என்று கூறுதல் வேண்டாதது.

2. வாக்கியத்தில் தெளிவு அவசியம். படிக்கும் பொழுதே தடையின்றிப் பொருள் தெளிவாக விளங்கும்படி வாக்கியத்தை அமைக்கவேண்டும்.

உ-ம். அதோ தெரிகிறதே வலைஞர்சேரி, அதன் தலைவன் மகள் தான் நாம் இப்போது சந்தித்தது. இது பொருத்தமற்ற சொற்களின் இணைப்பினால் குழப்பத்தைத் தருகிற வாக்கியமாகும்.

அதோ தெரிவது வலைஞர்சேரி. அதன் தலைவன் மகளைத்தான் நாம் சற்று முன் சந்தித்தோம்-என்று சில சொற்களைப் பொருத்தமறிந்து மாற்றி அமைப்பதால் வாக்கியத்தில் பொருள் தெளிவு ஏற்படுகிறது.

3 ஒரு வாக்கியம் ஒரு கருத்தினையே கொண்டிருத்தல்வேண்டும். தொடர்பு இல்லாத பல கருத்துக்கள் ஒரே வாக்கியத்தில் இருத்தலாகாது.

உ-ம். செங்குட்டுவன் படையொடு சென்றான்; போரிட்டான்; பகைவரை வென்றான் என்று இவ்வாறு வாக்கியம் ஒரு கருத்தினைக் கொண்டிருத்தலே சிறப்புடையது.

4. வாக்கியத்தில் உள்ள சொற்கள் படிக்க எளிமையும் இனிமையும் உடையனவாக இருத்தல் வேண்டும். சொற்கள் கடுமையும் நீட்சியும் உடையனவாக இருத்தல் ஆகாது.

உ-ம். நீ நல்ல கேள்வியைக் கேட்டனை-என்பதற்குப் பதிலாக 'நீ நன்கு கடாவினாய்' என்பதோ 'நீ கேட்ட கடா நன்று' எனக்கூறுதலோ சரியன்று.

5. வாக்கியத்தில் வற்புறுத்த விரும்பும் பகுதிக்குச் சிறப்பிடம் தர அறியவேண்டும்.

உ-ம். முருகன் நன்ருகப்படித்தான்; பல பரிசுகளைப் பெற்ருன்; இந்த வாக்கியத்தில் 'படித்தான்' 'பெற்ருன்' என்று இரண்டு பயனிலைகள் இருத்தலால் வற்புறுத்தத்தக்க பரிசு பெற்ருன் என்பது சிறப்பற்றதாகி விட்டது. அதனை வற்புறுத்த வேண்டுமாயின், முருகன் நன்ருய்ப்படித்துப் பல பரிசுகளைப் பெற்ருன் என்று மாற்றி அமைக்க வேண்டும். இங்ஙனம் சொன்ன முறைகளைப் பின்பற்றிஞல் சிறந்த வாக்கியங்கள் அமையும். இனி வாக்கியங்களைத் தன் அகத்தே கொண்ட பத்திகளைக் கவனிப்போம்.

பத்திகள்

பத்தி என்பது என்ன? கட்டுரையில் பல பத்திகள் உண்டு. ஒவ்வொரு பத்தியும் குறித்த ஒரு பொருளைப் பற்றியது. அப்பொருள் கோவையாகப் பல வாக்கியங்களில் விளக்கப்பட்டிருக்கும். பத்தியில் உள்ள ஒவ்வொரு வாக்கியத்திற்கும் கருத்துத் தொடர்பு இருக்கும். இந்த இலக்கணங்களை உடையது பத்தி அல்லது பாரா எனப்படும்.

உ-ம். சென்னையிலிருந்து தஞ்சை வரை எனது புகைவண்டிப் பிரயாணம். கட்டுரைத்தலைப்பு.

குறிப்புக்கள்
1 பிரயாண ஏற்பாடு
2 நான் பிரயாணம் செய்த வண்டி
3 எனது பிரயாண அனுபவம்
4 தஞ்சையில் நான் கண்டவை
5 சென்னைக்குத் திரும்புதல்

என்ற ஐந்து குறிப்புக்கள் தரலாம். இந்த ஒவ்வொரு குறிப்பையும் பற்றி ஒரு பத்தி எழுதலாம். இவ்வாறு எழுதினால் இக்கட்டுரை ஐந்து பத்திகளை உடையதாக ஆகும்.

ஒரு பத்தியிலுள்ள வாக்கியம் ஒவ்வொன்றும் முன்னதனுடன் தொடர்புடையதாகவோ, அடுத்து வரும் வாக்கியத்திற்கு உதவியாகவோ அமைதல் வேண்டும். ஆனால், ஏனென்றால், அதனால்தான், அங்ஙனம், இருப்பினும் என்றாற்போன்ற சொற்களும் வாக்கியங்களையும் பொருளையும் இணைத்துக் கொண்டு நிற்கும். இவை இல்லாவிடில் கருத்துத் தொடர்பாவது இருத்தல் வேண்டும்.

வேளாண்மையும் கைத்தொழிலுமே ஒரு நாட்டு உயர்வுக்கு உரியவை. வேளாண்மை நன்முறையில் நடைபெற வேண்டுமாயின், நாட்டில் பெரிய ஆறுகள் இருத்தல் அவசியமாகும். அந்த ஆறுகளின் நீரை வயல்களுக்குக் கொண்டுசெல்லத் தக்க கால்வாய்கள் பல இருத்தல்வேண்டும். ஆறுகளில் ஆண்டு முழுவதும் நீர் பாய்ந்தால்தான் கால்வாய்களிலும் நீர் பாய்ந்துகொண்டிருக்கும். வயல்களுக்குக் குறைவின்றி நீர் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும்.

இந்தப் பத்தியில் ஐந்து வாக்கியங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஐந்தும் கருத்தினால் ஒன்றை ஒன்று இணைத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கவனியுங்கள். இவ்வாறே ஒரு பத்திக்கும் மற்றொரு பத்திக்கும் தொடர்பு இருத்தல்வேண்டும்.

முன்னர் வாக்கியத்திற்குச் சொன்னாற் போலவே, ஒரு பத்திக்கும் உயிர்நாடியாக இருப்

பவை சில உண்டு. அவை (1) பத்தி முழுவதும் ஒரே கருத்து நிலவவேண்டும். (2) வாக்கியத் தொடர்பும் பொருள் தொடர்பும் இருத்தல்வேண் டும். (3) வற்புறுத்தப்படும் கருத்து தெளிவாக இருத்தல் வேண்டும். இம்மூன்றையும் உடைய பத்தியே சிறந்த பத்தியாகும். இம்மாதிரியான பத்திகளைக்கொண்ட கட்டுரை கற்றோரால் போற்றப் படும்.

அமைப்பு

கட்டுரைக்கு எண்ணங்கள் தேவை என்பதை அறிந்தோம். எண்ணங்களைத் தவறின்றி வெளிப் படுத்த ஏற்ற சொற்கள் அவசியம் என்பதை உணர்ந்தோம். அச்சொற்கள் வாக்கியத்தில் எவ் வாறு அமையவேண்டும் என்பதைக் கண்டோம். அந்த வாக்கியங்களைத் தன் அகத்தே கொண்ட பத்தி எவ்வாறு இருத்தல் வேண்டும் என்பதையும் பார்த்தோம். இனி, இப்பத்திகளைக்கொண்ட கட் டுரை என்ன அமைப்புடையதாக இருக்கவேண்டும் என்பதைக் கவனிப்போம்.

ஒரு கட்டுரைக்குத் தொடக்கம், நடு, முடிவு என்னும் மூன்று முக்கியமான பகுதிகள் இருக்க வேண்டும். தொடக்கம் என்பது எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கு 'முன்னுரை' போன்றது. 'நடு'ப் பகுதி கட்டுரைப் பொருளைத் திறம்பட விளக்குவ தாகும். 'முடிவு' என்பது கட்டுரைப் பொருளைப் பற்றிய முடிவான கருத்தினைக் கூறுவது. நமது உடலுக்கு தலை, இடை, கால் என முப்பகுதிகள் இருத்தல் போலக் கட்டுரைக்கும் இந்த மூன்று உறுப்புகளும் தேவையானவை. இவை மனத்தில்

இருக்குமாயின் எந்தக் கட்டுரைக்கும் ஒழுங்காகக் குறிப்புக்களைத் தயாரிக்க முடியும்.

கட்டுரைக்கான சில குறிப்புக்களைத் தருகிறேன்.

1. பால் பண்ணை

குறிப்புக்கள்.

முன்னுரை	1. பால் பண்ணைத்தொழில்.
இடைப் பகுதி	2. கிராமம் (மாணவன் பார்த்தது) 3. பெரியவர் முயற்சி 4. பசுக்கள் 5. பால் பண்ணைத் தொழில் நடைபெறும் முறை
முடிவு	6. என் கருத்து

சந்தையைப் பற்றிய ஒரு கட்டுரைக்கான குறிப்புக்கள்.

2. சந்தை

குறிப்புக்கள்

முன்னுரை	1. சந்தை என்பது யாது?
இடைப் பகுதி	2. இட அமைப்பு 3. பலவகைக் கடைகள் 4. கால்நடை வியாபாரம் 5. வண்டிகள் 6. சுங்க வசூல்
முடிவுரை	7. சந்தையின் பயன்

இதுவரை கூறப்பெற்ற அனைத்தையும் மனத்திற்கொண்டு, ஆழமாகச் சிந்தித்துக் குறிப்புக்களைத் தயாரித்து, நன்முறையில் வரையப்படும் கட்டுரையே சிறந்தாகும்.

4. அலங்காரம்

நாம் ஒன்றைப் படிக்கும்பொழுது சிற்சில இடங்களில் நிறுத்தி வாசித்தால்தான் பொருள் விளங்கும். அவ்வாறு நிறுத்த வேண்டும் இடங்களை உணர்த்தும் பொருட்டு வாக்கியத்தில் சில குறிகள் இடப்படும். சில வாக்கியங்கள் கேள்வியில் முடியும்; சில வாக்கியங்கள் விருப்பு, வருத்தம், ஏமாற்றம், மகிழ்ச்சி இவற்றை உணர்த்தும். சில வாக்கியங்களில் பிறருடைய சொற்களை அப்படியே ஆளும்படி இருக்கும். இத்தகைய இடங்களில் எல்லாம் இடத்துக்கு ஏற்ற குறிகள் அமைக்கப் படும். இவை நிறுத்தக் குறிகள் என்று பெயர் பெறும்.

இவை (1) காற்புள்ளி (2) அரைப்புள்ளி (3) முக்காற்புள்ளி (4) முற்றுப்புள்ளி (5) கேள்விக்குறி (6) உணர்ச்சிக்குறி (7) மேற்கோள்குறி என்று கூறப்படும்.

1. காற்புள்ளி என்பது ஆங்கிலத்தில் காமா என்று கூறப்படும். வாக்கியங்களில் பொருள் விளக்கம் தருவதற்காக வினையெச்சங்களை அடுத்துப் பெரும்பாலும் இடற்பெறும். இங்கு ஒரு மாத்திரை நேரம் நிறுத்தவேண்டும்.

உ-ம். நான் கடைக்குச் சென்று, முருகனைக் கண்டு, ஒரு புத்தகம் வாங்கினேன்.

2. அரைப்புள்ளி என்பது ஒரு புள்ளியும் அதன்கீழ் காற்புள்ளியும் கொண்ட அடையாள

மாகும். இது செமிகோலன் என்று ஆங்கிலத்தில் பெயர்பெறும். ஒரு வாக்கியத்தில் ஒரு எழுவாய் வந்து பல பயனிலைகள் வருமாயின் ஒவ்வொரு பயனிலையின் முடிவிலும் இக்குறியை இடவேண்டும் இங்கு 2 மாத்திரை நேரம் நிறுத்தவேண்டும்.

உ-ம். முருகன் கடைக்குப்போனான்; ஆறணா கொடுத்தான் ; ஒரு புத்தகம் வாங்கினான்.

3. முக்காற்புள்ளி என்பது ஒன்றன்கீழ் ஒன்றாக இரண்டு புள்ளிகளை இடுவது. 'இவன் கூறிய பின்வருவன' எனவரும் இடங்களிலும், உரைநடைகளில் பேசுபவர் பெயர்களை அடுத்தும் சிறப்பாக இக்குறிவரும். இங்கு மூன்று மாத்திரை நேரம் நிறுத்தவேண்டும். இது கோலன் என்று ஆங்கிலத்தில் கூறப்படும்.

4. முற்றுப்புள்ளி என்பது வாக்கியத்தின் இறுதியில் இடந்தருவது. இங்கு நான்கு மாத்திரை நேரம் நிறுத்தவேண்டும். இது 'புல்ஸ்டாப்' என்று ஆங்கிலத்தில் பெயர்பெறும்.

5. கண்ணா, எங்குப் போனாய்? – என்று இவ்வாறு கேள்வியாகவரும் வாக்கியங்களின் கடைசியில் கேள்விக்குறி வரும் இங்கும் நான்கு மாத்திரை நேரம் நிறுத்தவேண்டும்.

6. நேர்க்கோடும் அதன் அடியில் ஒரு புள்ளியும் சேர்ந்தது உணர்ச்சிக்குறி என்பது. இது துன்பம், கவலை, ஆவல், மகிழ்ச்சி முதலிய உணர்ச்சிகளைக் காட்டவரும் சொற்களை அடுத்து இடவேண்டுவது. இங்கும் நான்கு நான்கு மாத்திரை நேரம் நிறுத்தவேண்டும்.

உ-ம். (1) அடடா! அவருக்கு இக்கதி ஏற்பட்டது வருந்தற்கு உரியதே!

(2) ஆ! என்ன ஆச்சரியம்! அவரா இவர்?

(3) ஐயோ! என் தகப்பஞரா ஆபத்தில் சிக்கிக்கொண்டார்!

7. முருகன் கண்ணனைப் பார்த்து, "நீ எப்பொழுது புதுவையிலிருந்து வந்தாய்?" என்று கேட்டான்.—இந்த வாக்கியத்தில்—நீ எப்பொழுது புதுவையிலிருந்து வந்தாய்? என்பது முருகன் பேசிய நேர்ப்பேச்சு. ஆதலால் அதனை மேற்கோள் குறிகட்குள் " " அடக்கவேண்டும்.

இக்குறிகளை எல்லாம் ஆளவேண்டும். இடமறிந்து ஆண்டுள்ள கட்டுரை மதிப்பைப் பெறும்.

கட்டுரை

எடுத்துக்கொண்ட ஒரு பொருளின் பல பகுதிகளையும் நன்கு விளக்கிப் பொருளின் கருத்தினைப் படிப்பவர் மனத்திற் பதியச் செய்யும் ஆற்றல் வாய்ந்த எழுத்துச் சித்திரமே கட்டுரை என்பது.

கட்டுரை வகை

இக் கட்டுரை பொருளுக்கேற்பப் பலதிறப்படும். அவை (1) வருணனைக் கட்டுரை (2) ஒழுகியல் கட்டுரை (3) விளக்கக் கட்டுரை (4) பண்பியல் கட்டுரை (5) வாழ்வியல் கட்டுரை (6) பொருளியல் கட்டுரை (7) அறிவியல் கட்டுரை எனப் பல வகைப்படும்.

கட்டுரை வகை—விளக்கம்

1. வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற தஞ்சாவூர், காஞ்சீபுரம், மகாபலிபுரம் முதலிய பழைமையான நகரங்களைப் பார்வையிட்டு வருணித்துக்கூறும் கட்டுரை வருணனைக் கட்டுரை எனப்படும்.

2. ஆற்றொழுக்குப்போல ஒரு கதை அல்லது ஒரு நிகழ்ச்சி, அல்லது ஒருவரது வாழ்க்கை வரலாறு கூறிச்செல்லும் கட்டுரை, ஒழுகியல் கட்டுரை எனப்படும்.

3. நட்பு, ஒழுக்கமுடைமை, அன்பு முதலியவற்றை விளக்கி வரையப்படும் கட்டுரை விளக்கக் கட்டுரை எனப்படும்.

4. ஒருவருடைய பண்புகளில் ஒன்றை அல்லது ஒரு பொருளின் தன்மைகளுள் ஒன்றையே எடுத்து விளக்கிச் செல்லும் கட்டுரை பண்பியல் கட்டுரை எனப்படும். 'காந்தி அடிகளும், தீண்டாமையும்', 'காந்தி அடிகளும், உண்ணாவிரதமும்', 'காந்தி அடிகளும், அஹிம்சையும்' எனத் தனித் தனிப் பண்பு பற்றி வரையப்படும் கட்டுரைகள் பண்பியல் கட்டுரைகள் எனப்படும்.

5. மக்கள் நல்வாழ்விற்குத் தேவையான தீண்டாமை ஒழிப்பு, பெண்ணடிமை ஒழிப்பு, சாதி வேறுபாட்டு ஒழிப்பு, இளமை மண ஒழிப்பு, சமத்துவம், சகோதரத்துவம் முதலியன வாழ்வியற் செய்திகள் ஆகும். இவை பற்றி வரையப்படும் கட்டுரைகள் வாழ்வியல் கட்டுரைகள் எனப்படும்.

6. நாட்டின் பொருள் வருவாய், செலவு, வருவாயைப் பெருக்க வழிகள், கூட்டுறவு இயக்கம்,

குடிசைக் கைத்தொழில்கள், போக்குவரவு சாதனங்கள், பயிர்த்தொழில் முறைகள், பாங்குகள் முதலிய பொருளியல் சம்பந்தமானவை. இவை பற்றி வரையப்படும் கட்டுரைகள் பொருளியல் கட்டுரைகள் எனப்படும்.

7. கல்வி என்பது அறிவைப் பெருக்கும் சாதனம். சிறுவர் கல்வி, பெண் கல்வி, முதியோர்கல்வி, சமயக்கல்வி, ஒழுக்கக்கல்வி, தொழிற்கல்வி முதலியவற்றைப்பற்றி வரையப்படும் கட்டுரைகள் அறிவியல் கட்டுரைகள் எனப்படும்.

8. இக்கட்டுரை வகைகள் அல்லாமல் சாரணர் இயக்கம், செஞ்சிலுவைச் சங்கம், குடிமைப் பயிற்சிக் கழகம் முதலிய இளைஞர் இயக்கங்களும் ஆக்க வேலைகளும் பற்றி வரையப்படும் கட்டுரைகளும் உண்டு.

9. பலவகைக் கடிதங்களை வரையும் பயிற்சியும் கட்டுரைப் பயிற்சியைச் சேர்ந்ததே ஆகும்.

கட்டுரை அலங்காரம்

எடுத்துக்கொண்ட பொருளைப்பற்றி கோவையாக ஏற்ற சொற்களை அமைத்து எழுதுவது சாதாரணக் கட்டுரை எனப்படும். அதனை நீர் நிறைந்த ஒரு குளத்திற்கு ஒப்பிடலாம். அக்கட்டுரையில் இரட்டைக் கிளவி, அடுக்குத் தொடர், பெரியோர் பொன்மொழிகள், பல நூற்றாண்டுகளாக நூல்களிலும் பேச்சிலும் ஆட்சி பெற்றுள்ள பழமொழிகள், உவமைகள், உருவகங்கள், மேற்கோள் பாடல்கள் முதலியவற்றை இடத்துக்கேற்ப நுழைத்து எழுதினல், அக்கட்டுரை தாமரை மலர்கள் மலர்ந்துள்ள குளம் கண்கவர் வனப்புடன் காட்சி யளிப்பதுபோல

அலங்காரம் பெற்று விளங்கும். இத்தகைய கட்டுரையே படிப்பவர்க்கு இன்பம் தரும். இனி இவற்றுள் ஒவ்வொன்றையும் வாக்கியத்தில் எவ்வாறு அமைத்துக் கூறுவது என்பதை இனிவரும் உதாரணங்களைக்கொண்டு காண்க. கலகல, சலசல, படபட என்பன இரட்டைக்கிளவி, பாம்பு, பாம்பு, தேள், தேள், வருக வருக, மாறி மாறி என்பன அடுக்குத் தொடர்.

உ-ம். 1. நான் கூறியதைக்கேட்டு முருகன் தன் கைகளைக் கொட்டிக் கலகலவென்று சிரித்தான். அப்பொழுது இருளில் பக்கத்துப் புதரில் சலசலவென்று ஓசை கேட்டது. என் மனம் படபட வென்று அடித்துக்கொண்டது. முருகன் எதனையோ உற்று நோக்கிப் பாம்பு பாம்பு என்று கூவினன். நான், "அப்பா, உடனே வருக வருக" என்று கூவினேன்.

இந்த உதாரணத்தில் இரட்டைக் கிளவியும் அடுக்குத்தொடர்களும் இடத்திற்கேற்ப ஆளப்பட்டுள்ளதைக் காண்க.

2. என் தகப்பனார் என்னைப்பார்த்து, "தம்பி, 'மனிதன் தன் நற்செயல்களால் தன்னை உயர்த்திக் கொள்கிறான்; தன் தீச்செயல்களால் தன்னைத் தாழ்த்திக்கொள்கிறான்' என்பது விவேகாநந்தர் பொன்னுரையாகும். அப்பொன்னுரைக்கு ஏற்ப, உன் நண்பனான கோபாலன் தன் நற்செயல்களால் எல்லோர் பாராட்டுக்கும் உரியவனாக இருக்கிறான்; கோவிந்தன் தன் தீச்செயல்களால் இருந்த வேலையையும் கெடுத்துக்கொண்டு துன்பப்படுகிறான். பெரியோர் பொன் மொழிகள் அனுபவ வாக்குகள் ஆகும்," என்றார்.

3. கண்ணன் தன் ஊரில் மணியக்காரன். அவன் அந்த வேலையைப் பெற்ற நாள்முதல் கர்வம் கொண்டு திரிகிருன்; சிறு குற்றங்கட்கெல்லாம் கடுமையான தண்டனை விதிக்கிருன்; ஊரிலுள்ள பெரியோருடைய நல்லுரைகளையும் கேட்பதில்லை. அவனிடம் மணியக்காரர் பதவியைக் கொடுத்தது, குரங்கின் கையில் கொள்ளி கொடுத்தது போலாகும் என்று ஊரார் பேசிக்கொள்கின்றனர்.

4. கோவலன் மகளாகிய மணிமேகலை பதினுறு வயது நிறையப்பெற்றவள். அவள் தந்தை அவள் விரும்பிய பொருள்களை வாங்கித்தந்தான். அப்பொழுது அவள் முகம் அன்று மலர்ந்த தாமரை மலரென மலர்ந்தது. அவள் தந்தை மதுரையிற் கொல்லப்பட்டான் என்பதைக் கேட்டதும் இடியோசை கேட்ட நாகம் போல நடுங்கினுள். மலையிலிருந்து கீழ் நேர்க்கி விழும் அருவிபோல அவள் விழிகளிலிருந்து நீர் கீழே விழுந்தது.

5. யானைக் கூட்டத்துள் சிங்கம் பாய்வதை போலச் செங்குட்டுவன் பகைவர் கூட்டத்துட் பாய்ந்தான்.

இந்த வாக்கியங்களில் வந்துள்ள உவமைகளையும் இடங்களையும் கவனியுங்கள்.

மலர் போன்ற கை என்பது உவமை. கையாகியமலர், என்பது உருவகம். இத்தகைய உருவகங்களை வாக்கியங்களிற் பயன்படுத்த அறிய வேண்டும்.

உ-ம். 1. பகைவரது சேனையாகிய கடலில் வீமனுகிய மரக்கலம் அஞ்சாது ஓடிற்று.

2. காந்தி அடிகளை நேரிற்காணப் பல ஆண்டு களாக விரும்பிய இளமங்கை ஒருத்தி அவரை நேரிற் கண்டதும் அன்பு மேலிடக் கண் அருவி பொழிய, கைத்தாமரை தலைமேல் குவிய, மதிமுகம் மலர வரவேற்று, அவருடைய அடித்தாமரைகளில் விழுந்து பணிந்தாள்.

இவற்றுள் வந்துள்ள உருவகங்களையும் அவை ஆளப்பெற்ற சந்தர்ப்பங்களையும் கூர்ந்து நோக்குக. பெரியோர் பாடல்களை மேற்கோளாக இடமறிந்து ஆள்வது நல்லது.

உ-ம். கல்வி, செல்வம் ஆகிய இரண்டதுள் செல்வம் தீ விபத்தினால் அழியும்; கள்வரால் கொண்டு செல்லப்படும்; வெள்ளத்தினால் அழி வுறும்; அரசாங்கத்தினால் கைப்பற்றப்படும்; வாணிகத்தில் அழியலாம். ஆனால் இத்தகைய நஷ்டங்கள் கல்விக்கு இல்லை. பணக்காரன் அல்லது பணத்திற் சிறந்த அரசன் தன் ஊரில் அல்லது நாட்டில் தான் மதிக்கப்படு வான். அவனை மற்ற நாட்டினர் மதிக்க இடமில்லை. ஆனால் கற்ற அறிஞனை எல்லா நாட்டவரும் மதிப்பர். விவேகானந்தர், டி. ஸி. போஸ், சர். சி. வி. இராமன் போன்ற அறிஞர்கள் உலகில் பெற் றுள்ள மதிப்பினைச் சாதாரண அரசர்கள் பெற்றிலர் அல்லவா? இக்கருத்தினையே,

''மன்னனும் மாசறக் கற்றோனும் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்-மன்னற்குத்
தன்தேச மல்லால் சிறப்பில்லை; கற்றோற்குச்சென்ற
இட மெல்லாம் சிறப்பு''.

என்ற பெரியோர் செய்யுளும் மெய்ப்பித்தல் காண்க, என்று மேற்கோள் காட்டி எழுதுவது சிறப்புடையதாகும்.

முடிவுரை

கட்டுரை எழுதுமுன் கட்டுரைப் பொருளுக்கு ஏற்ப முதலில் குறிப்புக்களைத்தயார்செய்து கொள்ள வேண்டும்; அவற்றைக் கட்டுரைத் தலைப்பிற்குக் கீழ் முறைப்பட எண்ணிட்டு எழுதவேண்டும்; பிறகு ஒவ்வொரு குறிப்பினையும் விளக்கி ஒரு பத்தி வீதம் எழுதிக் கட்டுரையை முடிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு வரியிலும் சொல்லுக்குச் சொல் இடம் விட்டு, எழுத்துக்கள் தெளிவாகத் தெரியும்படி எழுதவேண்டும்; வரிக்குவரி போதுமான அளவு இடம் விடவேண்டும். பாரா எண்களை ஓரத்தில் குறிப்பது நல்லது. பாராவுக்குப் பாரா போதுமான இடம் விடுத்தல் வேண்டும். இதுகாறும் கூறிவந்த அனைத்தையும் கருத்திற்கொண்டு, பலவகை அழகுகளையும் இடை இடையே வைத்து, எளிய பிழையற்ற நடையில் வரையப்படும் கட்டுரை சிறப்பு வாய்ந்தது என்று ஆசிரியரால் பாராட்டப்படும்.